

Konf 12/2016 - 14

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. [131/2002 Sb.](#), o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Michala Mazance, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu Českého telekomunikačního úřadu, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a Okresním soudem v Sokolově, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 16 C 56/2013, o zaplacení 1586 Kč s příslušenstvím: žalobkyně ELEKTRO S – Štěpánek s. r. o., IČO 25244086, se sídlem Lidická 1201, Ostrov, zastoupené Mgr. Jiřím Halaburtem, LL.M., advokátem se sídlem Plzeňská 1445/11, Karlovy Vary, a žalované S. X. H.,

takto:

I. Příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 16 C 56/2013, v části týkající se zaplacení smluvní pokuty ve výši 1000 Kč s příslušenstvím, je soud.

II. Usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 23. 9. 2013, čj. 16 C 56/2013-31, se v tomto rozsahu zrušuje.

Odůvodnění:

Návrhem doručeným dne 30. 5. 2016 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. [131/2002 Sb.](#), o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon o některých kompetenčních sporech“), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona o některých kompetenčních sporech, který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Sokolově ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 16 C 56/2013 o zaplacení 1586 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně se u Okresního soudu v Sokolově domáhala zaplacení 1586 Kč s příslušenstvím. Uvedla, že je poskytovatelem služeb elektronických komunikací a s žalovanou uzavřela dne 21. 2. 2011 smlouvu o poskytování služby připojení k internetu. Při uzavření smlouvy žalovaná poskytla kabelový modem a adaptér, o čemž byl pořízen předávací protokol. Žalovaná žalobkyni nezaplátila za poskytování služeb za měsíce únor a březen 2011 celkem 586 Kč, žalobkyně proto podle všeobecných obchodních podmínek přestala žalované služby poskytovat. Do sedmi dnů ode dne zastavení poskytování služby měla žalovaná do sídla žalobkyně vrátit přijímací zařízení, které ale do dne podání žaloby nevrátila. Tím žalobkyni vzniklo právo na smluvní pokutu ve výši 1000 Kč. Žalovanou vyzývala k vrácení zařízení i k zaplacení dlužné částky 1586 Kč, žalovaná však na výzvy nereagovala.

Okresní soud v Sokolově usnesením ze dne 23. 9. 2013, čj. 16 C 56/2013-31, řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že podle [§ 129 odst. 1](#) zákona č. [127/2005 Sb.](#), o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podle [§ 103](#) o. s. ř. kdykoliv za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Mezi podmínky řízení náleží i pravomoc soudu. V předložené věci měl okresní soud za to, že žalobkyně poskytovala služby elektronických komunikací a domáhala se zaplacení ceny za tyto služby. K smluvní pokutě odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2009, sp. zn. [33 Cdo 2894/2008](#), podle něhož o smluvní pokutě za nesplnění povinností vyplývajících ze smlouvy uzavřené mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem, popř. uživatelem rozhoduje ten orgán, který je příslušný rozhodnout spor o porušení povinností samotné. Okresní soud za tento orgán považoval Český telekomunikační úřad. Proto rozhodl o postoupení věci Českému telekomunikačnímu úřadu.

Český telekomunikační úřad poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí záporného kompetenčního sporu. Odmítl svou pravomoc k rozhodnutí sporu mezi žalobkyní a žalovanou v části věci týkající se částky 1000 Kč s příslušenstvím vyúčtované jako smluvní pokuta za nevrácení vypůjčeného zařízení, neboť měl za to, že pro jeho pravomoc není splněna věcná podmínka [§ 129 odst. 1](#) zákona o elektronických komunikacích. Půjčení zařízení není službou elektronických komunikací ve smyslu [§ 2 písm. n\)](#) zákona o elektronických komunikacích, ale službou na základě soukromoprávní smlouvy podle zákona č. [40/1964 Sb.](#), občanský zákoník, popř. zákona č. [513/1991 Sb.](#), obchodní zákoník. Český telekomunikační úřad odkázal na usnesení zvláštního senátu vydaná v obdobných věcech. Proto navrhl, aby zvláštní senát rozhodl, že příslušný vydat rozhodnutí ve výše uvedené části věci je soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Okresní soud v Sokolově popřel svou pravomoc rozhodnout věc. Český telekomunikační úřad popírá svou pravomoc rozhodnout po postoupení věci. Ve věci se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je

povolán zvláštní senát zákonem o některých kompetenčních sporech.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozhodnutí č. 485/2005 Sb. NSS).

Navrhovatel učinil v předložené věci, kterou se dříve zabýval okresní soud, spornou pouze její část týkající se 1000 Kč vyúčtovaných jako smluvní pokuta za nevrácení vypůjčeného zařízení, nikoli část týkající se 586 Kč vyúčtovaných za poskytování služby internetu.

Podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Podle § 2 písm. n) je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

Zvláštní senát se k otázce rozhodovací pravomoci ve věci smluvní pokuty za nevrácené vypůjčené zařízení, jehož prostřednictvím je uživateli poskytována služba elektronických komunikací, v minulosti již opakovaně vyjádřil. Například v usnesení ze dne 9. 9. 2008, čj. [Konf 27/2008-7](#), na které odkazuje i navrhovatel, se uvádí, že smluvní pokuta je „typickým soukromoprávním institutem; jde o způsob zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžitá sankce za porušení či nesplnění (smluvní) povinnosti (...). Při posuzování pravomoci k rozhodování sporu na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je však nutné především vycházet z charakteru povinnosti, která byla porušena. Vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je tudíž vztahem příčiny a následků, které nelze posuzovat odděleně; existence porušení povinnosti je přitom určujícím pro existenci nároku na smluvní pokutu, nikoliv obráceně. O smluvní pokutě tedy bude rozhodovat ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinností, za níž je smluvní pokuta vymáhána (...). Předmětem řízení v této věci je (...) smluvní pokuta za porušení povinnosti vrátit vypůjčený satelitní komplet poté, co byla smlouva ukončena. Výpůjčka věci je přitom běžný soukromoprávní vztah a rozhodnutí o smluvních sankcích plynoucích z porušení povinností vztahujících se k výpůjčce tedy přísluší soudu“.

Zmínit lze též usnesení ze dne 29. 5. 2012, čj. [Konf 30/2012-14](#), kde zvláštní senát konstatoval, že „[n]elze zpochybnit, že bez zapůjčeného zařízení by nebylo možné služby na základě zákona o elektronických komunikacích provozovat, to ovšem z výpůjčky nečiní službu elektronických komunikací. Přestože k výpůjčce došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, rozhodování o smluvní pokutě vyplývající z porušení povinností vrátit vypůjčené zařízení zákon o elektronických komunikacích nesevěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu; tato věc tedy patří do příslušnosti soudů“. Tato judikatura je následována i dalšími rozhodnutími zvláštního senátu, viz například usnesení ze dne 30. 10. 2013, čj. [Konf 32/2013-11](#), či ze dne 19. 2. 2015, čj. [Konf 15/2014-15](#).

S ohledem na výše popsany skutkový stav je zřejmé, že v nyní posuzovaném kompetenčním sporu se jedná o typově totožnou věc jako ve zmiňovaných případech, o kterých zvláštní senát v minulosti rozhodoval. Přitom neshledal žádný důvod k tomu, aby se od své dosavadní judikatury odchýlil. Žalobkyně se domáhala zaplacení smluvní pokuty za nevrácené zapůjčené zařízení (zde kabelový modem a adaptér), jehož prostřednictvím poskytovala žalované služby elektronických komunikací. Nejedná se tedy o situaci, kdy by se osoba vykonávající komunikační činnost domáhala úhrady smluvní pokuty sjednané pro případ, že účastník neuhradí cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací. Neuhrazení ceny za poskytnutou službu by bylo porušením povinností dle zákona o elektronických komunikacích a nárok na smluvní pokutu by byl na toto porušení zákona přímo navázán; v takovém případě by pravomoc pro vydání rozhodnutí svěřila Českému telekomunikačnímu úřadu. V předložené části věci se jedná o smluvní pokutu plynoucí z výpůjčky věci. Výpůjčka je přitom běžný soukromoprávní vztah a rozhodování o smluvních sankcích plynoucích z porušení povinností vztahujících se k výpůjčce proto přísluší soudu.

Rozhodování v této věci tedy zákon Českému telekomunikačnímu úřadu nesevěřuje; je tu založena obecná pravomoc soudu ve věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát rozhodl, že část věci týkající se zaplacení smluvní pokuty ve výši 1000 Kč za nevrácení vypůjčeného zařízení projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o některých kompetenčních sporech zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát částečně zrušil usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 23. 9. 2013, čj. 16 C 56/2013-31, a v posuzované části věci tak odstranil překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o některých kompetenčních sporech závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [[§ 4 odst. 1 písm. a](#)] s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Sokolově pokračovat v řízení o podané žalobě v rozsahu žalované částky 1000 Kč za nevrácení vypůjčeného zařízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. listopadu 2016

JUDr. Pavel Simon předseda zvláštního senátu